

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”.

Anul IX.

București, 1929.

No. 12

Raport al adunării generale a Conferinței Moldova de Nord Cernăuți, 26—29 Septembrie 1929.

A doua Adunare Generală anuală a Conferinței Moldova de Nord, a avut loc anul acesta în Cernăuți, în sala Societății Meseriașilor de Construcție din Str. Sf. Treime No. 33.

voit să vină în mijlocul nostru, spre a ne ajuta cu sfaturile și experiențele d-lor pentru creșterea noastră în credință și progresul lucrării Domnului.

Dela Adunarea Generală anuală a Conferinței Moldova de Nord.

Ca oaspeți am avut pe iubitul fr. Huenergardt din partea Conferinței Generale, pe fr. Dr. Nusbaum și fr. Charpiot din partea Diviziunii Europene de Sud, iar din partea Uniunii Române pe frații: D. N. Wall, P. Păunescu, Ștefan Demetrescu, P. H. Hermann și fr. T. Dressen și A. Văcăreanu din partea Casei de Editură.

Seria Ședințelor Administrative s'a deschis de către fratele Gh. Stănescu, Președintele Conferinței, în ziua de 26 Septembrie 1929 o-rele 10, 30 a. m. cu cântare de laudă lui Dumnezeu și rugăciune de mulțumire către Cel Atotputernic. După aceasta fratele Stănescu a prezentat Adunării pe iubiții frați ce au bine-

După propunerea fr. P. Păunescu, Adunarea alege ca secretar al Adunării Generale anuale pe fr. Gh. Rădoi, Secretarul Conferinței.

Făcându-se apelul delegaților au răspuns 118 delegați ca reprezentanți a 49 comunități.

Fratele Gh. Stănescu, a prezentat raportul său, din care s'a văzut progresul lucrării Domnului în Conferința noastră, dela ultima Adunare Generală anuală până azi, propunând apoi spre a fi primite în Conferința următoarele comunități nou organizate:

1. Botușana cu 22 membri
2. Cernăuți Ucrain. cu 35 membri
3. Zastavna cu 10 membri

4. Cincău cu 15 membri
5. Coțmani cu 24 membri
6. Gura Humorului cu 17 membri
7. Malenți cu 38 membri
8. Zarojeni cu 17 membri
9. Grozinți cu 11 membri
10. Șișcăuți cu 26 membri
11. Sevirova-Pr.Elena cu 19 membri
12. Milișăuți cu 12 membri
13. Dumbrăvița cu 6 membri

Total 13 comunități cu 252 membri.

În urma recomandărilor date de frații predicatori, misionari și presbiteri, asupra acestor noi comunități, Adunarea votează primirea lor în Conferință.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Generale anuale, și potrivit organizației Denominațiunii noastre, fratele Președinte a propus pe următorii frați spre a forma Comitetele respective:

1. *Comitet de Hotăriri* compus din frații: Ștefan Demetrescu, Petre Păunescu, Charpiot, N. Dorobăț, Gh. Rădoi, Alex. Mustafa, A. Rizea, Ștefan Andrusiac și Iosef Schleifer.

2. *Comitet de Acreditări* compus din frații: Gheorghe Stănescu, Pavel Moroșan și Mihail Manchen.

3. *Comitet de Numiri* compus din frații: G. Oresciuc, Anton Knittel, Gh. Darie, Ivan Pelepciuc, Vasile Beșleagă, Ioachim Hârceag, și C. Grăjdinoiu-Ionescu.

Propunerea aceasta a fost primită cu unanimitate de voturi.

Fratele Gheorghe Rădoi, Secretarul-Cassier al Conferinței, a prezentat Adunării Raportul Statistic de membri și Raportul Financiar. Cu multă bucurie s'a constatat din rapoarte că Conferința noastră are azi un număr de 1422 membri și 49 comunități organizate. Dela ultima Conferință până azi au fost primiți prin botez și vot un număr de 460 membri noi. Ca semn de adâncă mulțumire către Dumnezeu pentru binecuvântările date în câștigarea sufletelor, întreaga Adunare, în picioare, printr'o rugăciune rostită de fr. Gh. Stănescu, a dat laudă și mărire lui Dumnezeu pentru acest frumos progres în câștigarea sufletelor la mântuire.

Toți cei aflați în sală și-au exprimat, prin ridicare de mâini, dorința vie ca Dumnezeu să ne ajute ca până la Conferința viitoare fiecare membru să poată câștiga un suflet pentru Dumnezeu.

Din Raportul Financiar al Cassieriei s'a constatat progresul continuu, luându-se hotărârea ca fiecare să dea în viitor UN LEU mai mult peste darul ce l-a dat până acum.

Atât Raportul Statistic de membri precum și cel Financiar, au fost primite cu unanimitate

de voturi și cu mulțumire către Dumnezeu.

Fr. Alex. Mustafa, Secretarul Departamentelor, a prezentat apoi Raportul Lucrării Misionare, al Școlilor de Sabat și al Misionarilor Voluntari din cari deasemenea s'a remarcat că lucrarea Domnului este în progres continuu. Și aceste rapoarte au fost primite cu unanimitate de voturi.

Fr. Andrei Rizea, Dirigintele Colportorilor, a prezentat Raportul de activitate al Lucrării de Colportaj, care a fost deasemeni un prilej de mulțumire către Dumnezeu pentru sprijinul ce-L dă lucrării Sale. Și acest raport a fost primit cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați în lucrare pentru anul 1930:

Predicatori: Gh. Stănescu, M. Manchen, P. Moroșan. Pentru a fi întărit prin binecuvântare: George Oresciuc.

Ajutori predicatori: Nicolae Voinea, C. Grăjdinoiu-Ionescu, Gh. Darie și Alex. Mustafa.

Lucrători Biblici: Grigorie Lehaci, Dumitru Bădescu, Alex. Popov și Andrei Rizea.

Lucrător Administrativ: Gheorghe Rădoi.

Colportori-Misionari pe cont propriu: Radu Eremia, Condrat Burlacov, Teodor Melnic, Nicolae Coresciuc, Toma Ciohodariu, Gottfried Ottschowschi, Nicolae Gheorghiu, Titus Catargiu, Nicolae Ciornei, Vasile Popescu, Ioan Bodnariuc, Vasile Cosovan și Ana Donic.

Comitetul de Numiri a propus pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe anul 1930:

Președinte: Gheorghe Stănescu.

Secretar și Cassier: Gheorghe Rădoi.

Secretar pentru Departamente: Alexandru Mustafa.

Diriginte al Colportorilor: Andrei Rizea.

Comitet: Gheorghe Stănescu, Gheorghe Rădoi, Mihail Manchen, Pavel Moroșan, Alex. Mustafa, Andrei Rizea, Anton Knittel, Vasile Beșleagă și George Oresciuc.

Propunerile acestor 2 comitete au fost votate și primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Hotăriri a propus următoarele hotăriri spre a fi discutate:

1. Față de bogatele binecuvântări pe cari Dumnezeu, în bunătatea Sa nemărginită, ni le-a dăruit și în Conferința noastră, ne simțim îndatorați să laudăm și să glorificăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Spirit în această solemnă Adunare.

Întreaga Adunare în picioare, a cântat cântarea No. 22 din „Imnuri Creștine“.

2. Conferința „Moldova de Nord“ simțind cu celelalte surori ale sale, bunăvoința pe care Onor. Minister al Cultelor și de Interne, au

dovedit-o și cu prilejul acestor Conferințe Anuale, față de ostenețele noastre în predicarea Evangheliei, ne simțim îndatorați să cerem binecuvântările lui Dumnezeu pentru Rege, pentru Înalta Regentă și Înalta Carmur, ca și pentru Autoritățile locale, așa de binevoitoare în toate împrejurările.

În acest scop Adunarea a înălțat o rugăciune către Dumnezeu împreună cu fr. P. Păunescu.

3. Dându-ne seama de apropiatul eveniment al revenirii în mărime a Domnului Isus, îndemnăm pe membrii noștri să stăruiească la o și mai conștiincioasă trăire a Adevăratului Evangheliei, în care scop recomandăm:

a) Ținerea regulată a orelor de rugăciuni în familie.

b) Cercetarea personală a Scripturilor și Mărturiilor.

c) Vizitarea în mod regulat a adunărilor noastre.

4. Pentru a veni în ajutorul tinerilor noștri, doritori de a se educa în Institutul nostru Biblic, pentru lucrarea misionară, hotărâm să adunăm la actuala Conferință o colecție benevolă în dimineața de 28 Septembrie 1929.

5. Intrucât Școala de Sabat este întocmită de Dumnezeu, pentru creșterea în credință și câștigarea sufletelor pentru Hristos, recomandăm:

a) Învățarea zilnică a lecțiilor.

b) Venirea punctuală în Școala de Sabat.

c) Desvoltarea Școlilor de Sabat pentru copii.

d) Înființarea Școlilor de Sabat în familiile izolate.

e) Organizarea învățământului adulților în comunități.

f.) Cultivarea spiritului de dărnicie, la care copiii și familiile izolate să fie învățate a lua parte.

Pentru încheierea lucrării, fiind nevoie de concursul tuturor forțelor advente, invităm toate comunitățile a se organiza în spiritul instrucțiunilor din broșura „Comunitatea ca organizație misionară”, luând parte activă la toate campaniile cu literatura noastră; aceste campanii sunt în număr de 5:

1. Săptămâna de Colportaj în primăvară.

2. Săptămâna de Abnegație.

3. Ziua Educației.

4. Campania de Toamnă cu Revista Festivă.

5. Săptămâna de Rugăciune la încheierea anului.

7. Pentru că încheierea lucrării lui Dumnezeu pe pământ reclamă mintea, inima și completa consacrare a tineretului nostru, recomandăm:

a) Înființarea Cercurilor de Tineri în toate Comunitățile.

b) Studiarea metodică a Sfințelor Scripturi

și a literaturii noastre, călăuzindu-se de programele din „Straja Dimineții” și „Curierul Misionar”.

c) Ca tinerii noștri să-și facă din studiu, prin formarea de biblioteci personale, o țintă și o bucurie a tineretului lor.

d) Să-și facă drept ideal al vieții, munca metodică, cumpătarea, economia, castitatea și completa consacrare a vieții lui Hristos pentru opera Sa de salvare.

e) Școlile Misionare fiind mijloace de completarea educației tinerilor misionari, îndemnăm tineretul nostru să-și facă un ideal din dorința de a le vizita cât mai de timpuriu.

8. Vestirea soliei prin colportaj fiind arătată de Spiritul Profetic ca o lucrare de primul rang, îndemnăm tineretul a se angaja grabnic în această lucrare pregătitoare pentru a urmări cursurile școlii, strângând mijloace și experiențe așa de necesare în viața misionară.

9. Încheierea lucrării într'un timp scurt, reclamând o completă predare a talanților și bunurilor dăruite nouă de Tatăl, recomandăm o mai conștiincioasă administrare, prin aducerea în Casa Domnului în mod regulat a Zecimilor și Dărilor. Distribuirea literaturii răspândită în popor, crează venituri personale, cari pot întreține spiritul de dărnicie, iar lucrările periodice cu Revista de Toamnă, făcute de către toți membrii Conferinței noastre pot încunună țintele noastre pentru încheierea lucrării așa dorită de Dumnezeu.

Înainte deci în Credință și Unire!

Toate aceste hotărâri au fost pe larg discutate și apoi votate cu unanimitate de voturi.

Ziua de Sâmbătă 28 Septembrie a fost o zi măreață în care cu toții am primit bogate binecuvântări. Școala Sabatului a fost vizitată de 676 membri, 143 vizitatori și 64 copii, iar colecția a fost de 5750 lei.

Conform hotărârilor luate în dimineața Sabatului s'a făcut o frumoasă colecție pentru Fondul de Educație în sumă de lei 4.040, făcându-se de asemenea și subscripții în sumă totală de 134.500 lei urmând ca toți cei ce au scris aceste sume să le achite până la data de 1 Aprilie 1930, sumele trimițându-se la Cassiera Conferinței cu specificarea numelui trimițătorului, pentru „Subscripție la fondul de educație”.

După amiază a avut loc solemnitatea înțărării prin binecuvântare ca predicator a fratelui George Oresciuc. Seara s'a ținut o prelegere de către fr. Charpiot.

Duminecă 29 Septembrie după amiază a avut loc o frumoasă producție muzicală și literară a tineretului, iar seara, fratele Huenergardt a ținut o interesantă prelegere.

Prezența lui Dumnezeu s'a simțit cu abundență la această Conferință și aceasta a îndemnat pe mai mulți frați să ceară să se facă rugăciuni pentru însănătoșirea bolnavilor.

O mare reînsufletire s'a simțit de toți cei ce au participat la această Conferință și Dumnezeu să ne ajute ca multele binecuvântări ce ni le-a dat în aceste zile să aducă mult

rod în viața noastră de creștini, ca astfel crescând din ce în ce în credință să putem ajunge ținta promisă tuturor—de a vedea pe Domnul în mărire. Amin.

Președinte,
Gh. Stănescu.

Secretar,
Gh. Rădoi.

DEPARTAMENTUL ȘCOLII DE SABAT.

T A B L O U

comparativ asupra Școlii de Sabat din trim. III 1928 și 1929.

CONFERINȚA:	Anul	Școli de Sabat	Numărul elevilor	Media prezenței	Daruri din 12 Sabate	Daruri din al 13 Sabat
Muntenia de Vest	1928	—	2691	1316	96.067 lei	31.941 lei
	1929	64	3113	2221	134.424 lei	36.946 lei
Muntenia de Est	1928	—	1200	1137	55.522 lei	14.934 lei
	1929	49	1732	861	64.057 lei	15.277 lei
Moldova de Nord	1928	—	2085	1010	37.067 lei	11.220 lei
	1929	49	1752	1267	55.439 lei	13.758 lei
Moldova de Sud	1958	—	1099	792	26.050 lei	7.153 lei
	1929	24	1120	838	33.692 lei	7.950 lei
Transilvania	1928	—	2249	1682	56.621 lei	20.462 lei
	1929	108	2785	1951	94.235 lei	26.307 lei
Banat	1928	—	765	5	28.455 lei	12.222 lei
	1929	38	1097	574	32.208 lei	14.205 lei

Dacă comparăm trimestrul al III-lea din acest an, cu trimestrul corespunzător din anul trecut, după tabloul ce priviți, avem să mărim pe Domnul, care a binecuvântat pe copiii Săi în România, ca darurile lor să sporească în Sabatul Domnului.

Știm, că fiecare copil credincios, a primit aceste binecuvântări personale—ca răspuns iubitor dela Tatăl.

În ce privește numărul elevilor, fiecare conferință arată un spor, exceptând Conferința Moldova-Nord, unde de sigur n'au venit rapoartele din toate comunitățile la timp.

Prezența fraților în adunări lasă de dorit însă, căci noi toți trebuie să fim în Sabat în adunare, iar în mod excepțional în clasele de familie, cari clase, trebuie însă să aducă la timp în comunitate raportul lor și darurile lor—toți prezenți este dorința Domnului!

Conferința Banat, în anul trecut a raportat la media prezenței 5. Secretarul n'a controlat și a trimis un raport greșit.

E timpul, să punem multă râvnă, ca rapoartele să fie complet reale.

Frații diriginți și secretari în comunități să observe a face rapoarte exacte și a le trimite la timp, mai ales la încheierea anului.

Eu mulțumesc însă fraților diriginți că ei au contribuit cu îndemnul lor, ca darurile pentru încheierea lucrării, să sporească. Și Sabatul al 13-lea a fost o binecuvântare și de aceea rog pe Domnul să păstreze sănătatea copiilor Săi, ca să facă continuu noi eforturi pentru încheierea lucrării. „Viu curând“ zice Domnul! Faceți ca comorile voastre să sporească în minunata împărăție a Sa. Amin.

P. Păunescu.

Desăvârșirea Caracterului prin „Școala de Sabat“.

Evangelistul Matei ne raportează cu deamănăstul despre minunata predică, ținută de Domnul în fața unei adunări, pe care n'o putea cuprinde decât Sala Cerului. Erau noaroadă din Galileia, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan. Domnul Și-a ales ca amvon, înălțimea muntelui; ucenicii stau așezați în liniște în jurul Său, și apoi Domnul a început minunata „Predică depe munte“ arătând în rapitolul cincii: plină de făgăduințe, bogată în învățături serioase și, subliniind ca marelui a se regilor învățături. — Înalta ținută a „desăvârșirii caracterului“... „Fiți dar desăvârșiți după cum și Tatăl vostru cel cereșesc este desăvârșit“.

Iată ținta către care trebuie să privească ochii minții noastre! Singurul mijloc pentru a o atinge este, *studiul zilnic*, împreună teat cu meditațiuni și rugăciuni serioase.

„Voi nu puteți să faceți nimic fără Mine“ a zis Domnul, și într'adevăr, fără Spiritul Sfânt făgăduit, este o imposibilitate de a păși spre „ținta“, care rămâne de atins pentru fiecare candidat la fericirile cerești.

Deaceia ei cred, că spre acest sfârșit de

an, în care avem îndeosebi să mulțumim lui Dumnezeu, pentru atâtea sfaturi, atâtea îndemnuri, cum, și mai ales pentru atâtea binecuvântări și învățături solemne — noi, fiecare în parte, cum și fiecare comunitate, ca o unitate dumnezească, trebuie să ne propunem „eforturi“, pentru a păși bărbătește spre „ținta“ pusă nouă de Isus, și care stă adăpostită în poia Crucii Sale: „Desăvârșirea“.

„Școala de Sabat“, este universitatea poporului, în care se preface inima și se mai încrustează manierele prinților moștenitori. Efes. 2, 19. Dar aceste prefaceri nu vin, ci se cuceresc prin lupte stăruitoare, prin studii și meditațiuni zilnice, prin hotăriri energice pentru o sfântă și completă consacrare. Deaceia, cred, că sfaturile apostolului Pavel să fie luate cu noi, ca program de viață zilnică pentru „*anul de luptă*“ care începe, când zice: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu...“. Rom. 12, 1.

Sec. Departamentului.

DEPARTAMENTUL MISIUNII INTERNE.

Programul adunării misionare din luna Decembrie 1929.

Subiect: LUCRAREA INDIVIDUALA.

Legăturile personale cu sufletele.

Astăzi se aude foarte puțin vorbindu-se despre evanghelizare. Noi vorbim despre evanghelizarea întregii lumi, a țării noastre, a orașului nostru și a vecinilor noștri, însă adesea noi înșine nu știm ce este adevarata evanghelizare. De fiecare dată, când se roșește acest cuvânt, noi ne închipuim vizitarea din partea mulțimii a adunărilor noastre, ne gândim la evangheliști de o retorică ireproșabilă și puternică și în genere la toate străduințele bine organizate în acest scop. Însă aceasta este de parte de a fi suficient. Noi nu disprețuim, asemenea efortări, însă mai trebuie adăugat ceva. Nu de mult, fr. C. H. Watson, referindu-se la evanghelizare, a scris următoarele: „Noi vorbim între noi foarte mult despre evanghelizare. Însă ce înseamnă evanghelizare? Unii gândesc, că aceasta constă numai în a urcă amvonul și a ține predici. Aceasta însă nu este totul. A evangheliza înseamnă a contribui la

schimbarea inimii omenești, o schimbare prin care ea se depărtează în mod hotărît de lume pentru a se lega de lucrurile divine. Iată în ce constă lucrarea evanghelizării, o lucrare careia i se poate consăcra atât membrii laici, cât și predicatorii“. Cu alte cuvinte, Dumnezeu a încredințat fiecărui creștin misiunea de a vesti Evanghelia. Toți acei, cari se numesc după numele Domnului Hristos, de în evangheliști, aducând și altora vestea mântuirii.

Acesta a fost programul din dela început. Putându-se planul mântuirii, s'a dovedit ca necesar ca și omul să fie cuprins în el, nu numai spre a se bucura de mântuire, ci și spre a o vesti aproapei. Fiecare copil al lui Dumnezeu formează un nod în nădăd de mântuire, care leagă cerul cu pământul.

Apostolul Pavel ne dă în 2 Cor. 5, 17—20 un tablou foarte clar despre planul mântuirii. El declară, că acea „făptură nouă“ care a fost împăcată cu Tatăl prin Isus, a primit în ace-

laș timp și „slujba împăcării“. Ce înseamnă însă „slujba împăcării?“ „Că adică, Dumnezeu eră în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări“. Fiind noi deci făpturi noi în Hristos, împăcați cu Tatăl, suntem deci „trimiși împuțerniciți ai lui Hristos“. În experiența renașterii, a nașterii din nou, împăcarea cu Tatăl și intrarea într'o viață nouă în Isus Hristos dovedesc prima impulsione a inimii renăscute. Ea constă în salvarea altor păcătoși. Acest plan a fost lucrat de însuș Dumnezeu; el formează o parte din planul de mântuire, tot așa ca și iertarea păcatelor. Totuș pare că mulți dintre copiii lui Dumnezeu nu înțeleg aceasta. „Spiritul lui Hristos este un spirit misionar. Și prima hotărîre a unei inimi renăscute este de a aduce alte suflete la Hristos“.

Dece există atunci atăția creștini, cari nu aduc fructe? Două pot fi motivele pentru aceasta: sau că membrul a pierdut prima sa iubire, sau el n'a fost niciodată născut din nou. Această presupunere din urmă pare a fi severă, însă cum s'ar putea explica lucrurile altfel, dacă Dumnezeu însuș declară că „ne-a încredințat slujba împăcării“. Fie ca toți copiii lui Dumnezeu să facă această experiență profundă, consacrându-se pe deplin lui Dumnezeu spre a putea salvă suflete pierdute.

IMPORTANTA LUCRĂRII PERSONALE.

Există diferite metode de a lucra pentru salvarea sufletelor, însă nici una nu este mai însemnată și mai încoronată de succes decât lucrarea personală. Noi încercăm să salvăm suflete distribuind literatură, ținând lecturi biblice, invitând persoane la adunările noastre, făcând tratamente, cum și prin multe alte feluri. Toate aceste încercări sunt necesare, însă ele nu pot înlocui lucrarea personală.

Lucrarea personală este mult mai anevoioasă decât predicarea, ea este mai grea decât vânzarea de literatură și aceasta explică probabil și faptul, de ce se face așa de puțin în această direcție. Satan tremură când vede pe un copil al lui Dumnezeu dând mărturie despre puterea lui Dumnezeu, care poate schimba viața fiecăruia. „Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor“. Apoc. 12, 11. Este ușor de a distribui un tractat sau de a vinde o revistă, fiecare poate să facă aceasta. Este cu totul altceva însă a lua loc lângă o persoană și a o conduce la „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii“.

Lucrarea personală este importantă, pentru că ea aduce cele mai bogate roade. Un predicator poate să țină o predică cu multă

putere înaintea unei adunări, care o va primi în genere, aplicând altora învățăturile ei. Aceasta nu este o sforțare personală. Serva Domnului zice în această privință următoarele: „Tot așa trebuie să intrăm în legături intime cu oamenii prin străduințe personale. Dacă se va întrebuița mai puțin timp pentru predici și mai mult timp pentru lucrare personală se vor obține succese mult mai mari“. „Pe urmele Marelui Medic“, pag. 47. Lucrarea personală nu poate fi înlocuită prin bani sau prin predici, ea nu poate fi făcută, încredințând-o altuia. „Consacrați-vă pe deplin lucrării lui Dumnezeu. El este puterea voastră și El va sta la dreapta voastră spre a vă ajuta în împlinirea planurilor Sale, pline de milă. Aproiați-vă de acei, cari vă înconjoară. Faceți cunoștință cu ei. Predicarea nu va termina lucrarea, ce a mai rămas de făcut. Ingerii lui Dumnezeu vă însoțesc în casele pe cari le vizitați. Aceasta este o lucrare, ce nu poate fi făcută, încredințând-o altuia. Ea nu va fi terminată nici prin predici, nici prin bani donați sau împrumutați. Vizitând oamenii, vorbind cu ei, rugându-ne cu ei și simțind cu ei, inimile lor vor fi câștigate. Aceasta este cea mai nobilă lucrare misionară, ce o puteți face“. „Mărturiu“, Vol. I, pp. 183. 184.

METODA DOMNULUI HRISTOS.

Până acum s'a scris foarte mult despre Domnul Hristos și sigur vor mai apare multe volume despre viața Sa. Noi avem însă cea mai bună și scurtă descriere a vieții Sale în cele patru Evanghelii după Matei, Marcu, Luca și Ioan. Dacă veți ceti cu atențiune aceste cărți, veți observa, că serviciul Domnului Hristos eră în primul rând format din conversații personale. „Noi trebuie să vorbim despre Hristos acelora cari nu-L cunosc. Noi trebuie să facem așa cum a făcut și Hristos. Oriunde eră, în sinagogă, pe cale, în corabia îndepărtată puțin dela mal, la ospățul fariseului sau la masa vameșului, El vorbiă oamenilor lucruri privitoare la viața cea mai înaltă... Așa trebuie să fie și cu noi. Oriunde suntem, noi trebuie să profităm de ocazii pentru a vorbi altora despre Mântuitorul. Dacă urmărm exemplul lui Hristos în facerea binelui, inimile se vor deschide și nouă, după cum s'au deschis Lui. Nu brusc, ci cu înțelepciune izvorită din iubirea divină, noi trebuie să le vorbim despre Acela care e „Ales între zeci de mii“ și „cu totul plăcut“. Aceasta este cea mai nobilă lucrare în care putem folosi talentul vorbirii, ce ne-a fost dat spre a putea reprezenta pe Hristos ca Mântuitorul ce iartă de păcate“. „Parabolele Domnului Hristos“, pp. 308. 309. Priviți-L cum Se întreține cu Nicodim, arătând

inimii sale însetate nevoia unei nașteri din nou. Priviți cu ce tact Se apropie de Zacheu. Priviți deasemenea cu ce îngrijire îndreaptă gândirea Samaritencei dela apa trecătoare la izvoarele spirituale ale vieții veșnice. Oriunde ar fi, găsim pe Mântuitorul salvând suflete prin legături personale. Ce exemplu ne-a lăsat El nouă? „Metoda Domnului Hristos pentru a atinge la suflete este simplă, care reușește. Mântuitorul Se ducea între oameni spre a le face bine. El le-a arătat simpatia Sa, S'a îngrijit de ei și a câștigat încrederea lor; apoi le-a zis: „Urmați-Mă“. „Pe urmele Marelui Medic“, p. 47.

SUCCESUL SIGUR.

Dumnezeu salvează oamenii individual și cel mai eficace mijloc spre a-i câștiga pentru Dumnezeu este de a intra în legături cu ei. Influența personală are o putere incontestabilă și noi trebuie să ne apropiem de oameni prin legături tot mai strânse. Gândiți-vă puțin ce s'ar întâmpla, dacă fiecare Adventist s'ar fi interesat cel puțin de un singur suflet în acest an. Când se vor cere aceste rânduri, anul va fi aproape terminat. Câte suflete vor fi câștigate prin străduințele noastre unite? Iubiți frați și surori, câte suflete ați adus în cursul acestui an la Domnul Hristos? Ați căutat cu seriozitate să salvați un singur suflet? Noi mulțumim lui Dumnezeu pentru experiențele prețioase și bogate, ce le-a dăruit acelor, cari au căutat să vestească Solia în toată lumea.

Cea mai mare parte a lucrării misionare din câmpurile externe s'a făcut printr'o lu-

crare personală cu sufletele. În mai multe părți membrii noștri laici sunt prea sărmani pentru a cumpăra literatură, astfel încât singurul fel de a răspândi adevărul este de a se introduce personal cu Biblia în mână la vecinii și prietenii lor. Și acest serviciu personal este cel mai bogat în succes. În comunitatea din Port Antonio, în Jamaica, avem un frate cu numele William Thompson. Când a primit adevărul el n'a știut nici să citească, nici să scrie. El a rugat pe un mic băiat să-l învețe. După un studiu îndelungat, el a putut în cele din urmă să citească Biblia. Cu toate acestea el încă nu putea să instruească pe alții într'o clasă a Școlii de Sabat. El însă nu se descurajase. Cea mai ferbinte dorință a inimii sale a fost de a putea spune și altora ce Prieten scump a găsit în Isus.

Într'o zi el a plecat desculț într'o regiune retrasă a munților, la o depărtare mai mult de 35 km. de casa sa și aici a început să țină lecturi biblice și să viziteze pe băștinașii acelei țări. Puțin timp după aceea, ca rezultat al acestei lucrări credincioase, douăzecișopt de persoane mai în vârstă și zece copii au fost botezați. Experiența sa ne aduce aminte de următorul aliniat din „Calea către Hristos“, p. 103: „Nu trebuie să așteptați ocazii speciale sau talente extraordinare, pentru ca abia atunci să începeți a lucra pentru Domnul“. Dumnezeu să ne ajute să înaintăm ca o armată mare, vestind solia prin străduințele personale între vecinii și prietenii noștri. Astfel vom vedea sămânța cea prețioasă crescând și aducând multe roade.

În fiecare familie

DEPARTAMENTUL PĂNERETULUI.

Programul adunării „C. M. V.“ din luna Decembrie 1929.

Săptămâna a doua.

Subiect: „BUCURIE ȘI FERICIRE“.

Idea conducătoare: „Pentru ca bucuria voastră să fie deplină“. 1 Ioan 1, 4.

1. Deschidere cu cântare și rugăciune.
2. Raportul secretarului.
3. Studiu scurt: Virtutea creștină a bucuriei.
4. Poezie (după alegere).
5. Cuvântare: Bucuria vieții.
6. Muzică instrumentală.
7. Un pachetel cu diferite semințe.
8. Cuvântare: Despre veselie.
9. Colecta pentru Camerun.
10. Încheiere cu cântare și rugăciune.

Notă pentru Dirigințe: Acest program tratează despre bucurie și fericire, lucruri cari ar dori să le aibă fiecare și totuș de cari se bucură așa de pu-

țini. Este privilegiul nostru, ca copii ai lui Dumnezeu, de a fi fericiți și veseli și putând astfel face fericiți și pe acei cu cari venim în atingere.

3. Studiu scurt: VIRTUTEA CREȘTINA A BUCURIEI.

1. La ce sunt îndemnați acei cari își pun încrederea în Dumnezeu? Ps. 5, 11.
2. Ce experiență mareă vor face acei cari au totdeauna pe Domnul înaintea ochilor? Ps. 16, 8-9.
3. Ce făgăduință au acei cari recunosc pe Domnul ca tăria lor? Isa. 12, 2, 3.
4. De ce lucru să ne bucurăm? 1 Petru 4, 13.
5. Care va fi experiența celor mântuiți? Isa. 51, 11.
6. Ce efect trebuie să aibă cuvintele lui Isus, amintite în Ioan 15? Ioan 15, 11.

7. Care a fost pricina bucuriei și veseliei lui Ieremia? Ier. 15, 16.

5. Cuvântare: BUCURIA VIEȚII.

Cât de puțini există astăzi, cari cunosc adevărata bucurie a vieții. În clasa celor „culți” s’au introdus atâtea închipuiri false despre viață, s’au inventat atâtea căi artificiale pentru a dobândi bucuria vieții, încât adevăratele bucurii au fost excluse din viață. Creatorul cel înțelept a creat în noi și în jurul nostru atâtea mijloace, prin cari fiecare dintre creaturile Sale poate deveni fericit. Dacă privim asupra proprii noastre vieți neliniștite, și asupra grijilor, temerilor și încercărilor acestora, cari trăesc împrejurul nostru, atunci suntem înclinați să ne îndoim asupra acestui fapt, însă cugetând cu seriozitate asupra tuturor acestora, vom ajunge la convingerea că într’adevăr este așa.

Două lucruri influențează bucuria vieții noastre. În primul rând suntem noi înșine, iar în rândul al doilea sunt legăturile noastre față de semenii noștri și față de mediul înconjurător. Noi am putea să-i punem pe amândoi în unul și acelaș capitol — egoism. Bucuria vieții este influențată mai întâiu de toate prin interesele și sentimentele noastre personale. Educația noastră, se ocupă din tinerețea noastră cu interesele noastre proprii.

Egoismul ne determină, ca noi să adoptăm obiceiuri în viața noastră, ce sunt în dauna noastră, obiceiuri, cari produc neplăceri, dureri și boli. Dorința, socotită neînsemnată la început, a unui copil pentru zaharicale și alte lucruri dăunătoare, cari satisfac apetitul și pofta, aduc mizeria în viața sa de mai târziu și subminează bucuria vieții sale, atrăgând asupra-i un noian de nenorociri.

Cu cât ne depărtăm mai mult dela un traiu simplu, cu atât mai periculoasă devine viața pentru noi. Un traiu simplu, o hrană simplă și distracțiile naturale întrețin funcțiunile corpului omenesc în cea mai perfectă și normală activitate, și atunci omul se simte fericit în ce privește starea sa corporală. Cine se gândește în mod egoist numai la satisfacerea eului său, cedând apucăturilor sale personale, este pe cel mai sigur drum, de a deveni nefericit. Aceasta conduce mereu la obiceiuri subjugătoare, cari fac pe om mult mai nefericit decât orice alt lucru. Nimeni, care posedă un obicei rău, nu poate fi vesel. Este posibil ca în societate, împreună cu ceilalți, el să pară voios, însă dacă va fi lăsat singur, atunci el este pe deplin nefericit. El nu trebuie lăsat într’adevăr singur, ci trebuie să fie între oameni, pentru a suprima nemulțumirea sa. Dacă este lăsat pe seama

sa, atunci indispoziția îl birue și deseori își pune capăt vieții.

Atât în privința personalității. Cum stau însă lucrurile în ce privește legăturile cu lumea înconjurătoare? Cei mai mulți oameni trăesc prea mult pentru ei înșiși; *o viață egoistă este o viață nefericită*. Dacă vrei să fii fericit, atunci trebuie să faci în fiecare zi ceva pentru alții. Dureri corporale, indispoziția și grijile pot fi aproape totdeauna învinse, dacă lucrăm pentru alții.

Așa dar, rezumând toate acestea, bucuria vieții vine printr’un traiu simplu, prin evitarea obiceiurilor perverse corporale cât și printr’o servire dezinteresată pentru alții și pentru cerințele lor. Incearcă și te vei convinge.

7. Lectură: „UN PACHETEL CU DIFERITE SEMINTE”.

Un mic băiat a întrebat pe un negustor de seminte: „Puteți să-mi vindeți sămânța iubirii?”

— Sămânța iubirii! Ce fel de sămânță este aceasta? a întrebat negustorul.

— De ce însă în ora noastră biblică cântăm: „Semănați deci sămânța iubirii, pentru apropiata recoltă”.

Eu am o grădiniță și aș vrea să plantez unele din aceste seminte.

— O, acestea sunt într’un pachetel cu diferite seminte, zise negustorul luând o carte mare dintr’un raft.

— Aceasta seamănă a fi o Biblie, se gândi micul băiat, și așa a și fost.

— Să căutăm, eu cred că vom găsi acest pachetel cu sămânță în 2 Petru cap. 1. Da, l-am găsit. Vezi dacă o poți ceti, începe cu versetul 5, zise omul.

Și băiatul a cetit: „Deaceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni”.

Una sau toate aceste seminte vor răsări și vor aduce roade, dacă vor fi semănate și îngrijite.

— Ce înseamnă recolta apropiată? a întrebat băiatul.

— Dacă ești politicoș față de ceilalți și îi iubești, atunci și ei vor fi politicoși și plini de iubire față de tine. Însă mai presus de toate este faptul, că Dumnezeu va găsi plăcere în tine și te va primi în patria, pregătită acestora, cari aruncă sămânța iubirii”.

— „Eu voi găsi acest pachetel cu diferite seminte în Biblia mea, ducându-mă acasă”, a zis băiatul, și „pachetelul îmi va ajuta să fiu

totdeauna amabil față de alții, arătându-le iubirea ce o am pentru ei”.

8. Cuvântare: „DESPRE VESELIE”.

Nimic pe acest pământ nu face viața mai nesusferită decât o înfățișare posomorită și o față tristă. Nu se poate exprima în cuvinte, cât de apăsător este când întâlnim în fiecare ceas al zilei frunți încrețite și priviri surrind de nefericiți. Dacă lucrul ce ni s-a dat pentru tine și cei din jurul tău, atunci trebuie să te străduiești, să ai un spirit vesel și o înfățișare voioasă. Trebuie să dai la o parte firea posomorită și să începi să râzi. O față melancolică ne face să ne gândim la o fire melancolică. Imi plac foarte multe următoarele rânduri ale unui scriitor vesel: „Interiorul fiecărui nor este luminat. Deaceia am întors norii mei, purtând interiorul afară, astfel lumina se arată în exterior”.

Firea cea veselă, dispoziția cea bună, inima caldă și voioasă fac ca lucrurile să apară mai ușoare și viața să fie mai fericită. Surasul și râsul cari sunt caracteristice pentru ele sunt lucrurile ce se prețuiesc totdeauna.

Râsul ne ține tineri în interior, măbind totodată și capacitatea corporală. Tu știi că veselie înseamnă sănătate, și vei găsi, că tot ce-i sănătos este în același timp și vesel. Afară de aceasta, un spirit vesel, dacă îl vom cultiva până ce va deveni a doua noastră natură, ne va ajuta să ținem bătrânețea la distanță de noi.

Astfel deci vom constata că râsul, buna dispoziție, veselia, cum și o concepție frumoasă despre viață vor contribui totdeauna să apari tânăr, să te simți bine și fericit. Și eu presupun, că familia ta cât și prietenii tăi vor zice: ce suflet amabil și bun ai tu. Aceasta prețuiește ceva, nu-i așa.

Gândește-te, că singur omul poate surăde pe pământ. Pietrele scumpe pot scilipi, reflecta lumina primită, însă ce este sclipirea unui diamant în comparație cu strălucirea ochilor? Florile nu pot surăde, acesta este un lucru mic pe cari nici el nu e posibilă. Surasul e prietenul omului; el este culoarea, care semnifică iubirea, veselia și bucuria. Este o lumină în fețele feței, prin cari inima dă de înțeles, că ea este acasă și așteaptă. O față, care nu poate surăde, este ca un mugure, care nu poate înflori și care se usucă. Râsul este ziua, seriozitatea este noaptea și un surâs este amurgul, care plutește lin între amândouă — mai fermecător decât unul și decât celălalt.

Săptămâna a patra.

Subiect: „CE FOLOSEȘTE UNUI OM SA CAȘTIGE TOATA LŪMEA, DACA ÎȘI PIERDE SUFLETUL?” Marcu 8, 36.

1. Cântare de deschidere, rugăciune și raport.
2. Cetirea textelor din Luca 12, 16—31.
3. Studiu biblic: „Poziția noastră față de lume”.
4. Muzică instrumentală și colecta pentru Camera.
5. Cuvântare: „Hristos și tanarul bogat”.
6. Lectură: „Pericolul de a avea simpatie pentru lume”.
7. Indemnul Dirigintei.
8. Cântare de închidere și rugăciune.

Notă pentru Diriginte: Ținta noastră de astăzi este întreită: De a ajuta tineretul nostru, să dorească ceva mai bun, decât îi oferă lumea; a-i deschide priceperea pentru viața în lume; a-i arăta drumul la viața asupra lumii. Căutați să ajutați fiecărui suflet să se ridice și să organizeze să vadă lucrurile veștile și eterne ale lumii. Dacă noi toți am putea ajunge acolo, să privim lucrurile din acest punct de vedere, atunci ne-am și strădui să fugim de tot ce-i lumesc. Să ne străduim a ajuta tuturor să priceapă că „Lumea așează toate celelalte în primul loc al vieții noastre, numai pe Dumnezeu nu-L onorează”. In sfârșit să ajungem la convingerea că dorind noi din toată inima să plăcem lui Dumnezeu în toate ce le facem, atunci spiritul lumesc nu poate găsi intrare în viața noastră.

3. Studiu biblic: „POZIȚIA NOASTRA FAȚA DE LŪME”.

1. Ce sentiment trebuie să avem față de lume? 1 Ioan 2, 15.
2. De ce să nu iubim lumea? Vers. 16.
3. Care este sfârșitul lumii și al tuturor lucrurilor ei? Vers. 17.
4. Cum putem birui lumea? 1 Ioan 4, 4.
5. Cum îți explici tu succesul aparent al fiilor lumii? Vers. 5.
6. Cari să fie legăturile noastre cu lumea? 1 Cor. 7, 31.
7. Care sunt cele trei lucruri care lumescă? Col. 3, 2.
8. Cum trebuie să trăim în această lume? Titu 2, 12.
9. Cum privește Domnul când noi iubim lumea? Iac. 4, 4.
10. Care este întrebarea cea mare cu privire la o fire lumescă? Mat. 16, 26.

5. Cuvântare: „HRISTOS ȘI TANARUL BOGAT”.

Texte din Sfânta Scriptură: Mat. 19, 16—22; Marcu 10, 17—22; Luca 18, 18—23.

Ca îndrumare poate să servească și capito-

lul din cartea „Parabolele Domnului Hristos“, care poartă titlul: „Răsplata din har“.

Dorim să mai aducem o scurtă ilustrațiune din viața unui tânăr:

„Cu mulți ani înainte, în timpul vaselor cu pânză, un tânăr se găsea într-o călătorie în Africa, unde săpase după aur. El cususe aurul său într'un brâu, ce-l purta în juru-i, spre a fi pe deplin sigur, că nu i se va fură această comoară. Când țarmul începuse să se zărească, a început o furtună puternică, și vasul a fost aruncat pe stânci. Ei nu erau departe de țarm și tânărul, care era un bun înotător s'a și gândit să ajungă la uscat înotând. S'a încins cu brâu, în care cususe aurul, și s'a pregătit pentru a înotă. „Nu încercați, să duceți cu dvs. această greutate mare“, l-a sfătuit un marinar. „Ea vă va scufundă“. „Eu pot să înot foarte bine și cu ea“, a răspuns tânărul, nevrând să-și piardă aurul. El a sărit în apă, însă greutatea cu care era încins a fost prea mult pentru el. El și-a pierdut puterea, s'a scufundat și n'a mai reapărut. Aurul său l-a tras în jos“.

Isus a prevăzut, că aurul va trage pe acest tânăr „în jos“ și deaceia l-a rugat stăruitor, să-l lepede. Inșă tânărul n'a putut să înțeleagă aceasta. Intrisat a plecat, căci el iubiă pe Isus, însă iubiă aurul său și mai mult.

6. Lectură: „PERICOLUL DE A AVEA SIMPATIE PENTRU LUME“.

Există încă mulți tineri în comunitățile noastre, cari încă n'au rupt-o pe deplin cu păcatul. Ei găsesc numai un slab sprijin în Mântuitorul lor. Dorul după haine, distracții lumești, și legăturile cu oamenii netemători de Dumnezeu, cât și cetirea de romane i-au îndepărtat de Dumnezeu. Rugăciunea este neglijată și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne nevăgat în seamă, pe masă, fără a fi studiat. Dacă cetesti aceste rânduri, iubite prietene tânăr, atunci întrebă-te serios, dacă faci parte din această clasă de oameni, și dacă tu, ca și tânărul cărturar care venise la Isus, n'ai fi gata să lași toate pentru El. Te întristează gândul, de a te despărți de toate lucrurile acesete lumi?

Păcatul desfigurează. Dacă nu te vei despărți de el, atunci el va stinge lumina în ochii tăi, va îndepărtă veselia din inima ta, va fură frumusețea depe obrazii tăi și va frânge inima ta prin griji și remușcări sufletești.

Se povestește următoarele, despre renumitul tablou al lui Leonardo da Vinci „Cina cea de taină“. Artistul a căutat un model pentru fața Mântuitorului. El a zis: „Pentru ca să găsească această față, trebuie să găsească un om, care duce o viață curată“. Atențiunea sa a

fost în cele din urmă atrasă de un tânăr, care cântă în corul bisericesc. Numele său era: Pietro Bandinelli. Se zice despre el, că ar fi avut o față de o strălucire și frumusețe deosebită. Pietro Bandinelli a șezut ca model pentru Hristos.

Au trecut ani și tabloul era tot neisprăvit. Artistul schițase pe pânză cei unsprezece ucenici credincioși, însă el căută un model pentru Iuda. Artistul a zis: „Trebuie să găsească un bărbat a cărei față a primit prin păcat trăsături aspre și a cărui inimă este rea“. In fine a găsit un cerșetor sdrențeros și demn de plâns pe străzile Romei, care purta pe fața sa semnul crimei și al decăderii. El l-a înduplecat, să șadă ca model pentru trădătorul Mântuitorului. Când i-a dat drumu, l-a întrebă de numele său. Artistul a rămas înspăimântat și uimit, când omul, depe a cărui față se ștersese frumusețea și strălucirea, își ridică ochii spre el, zicând: „Eu sunt Pietro Bandinelli. Tot eu v'am mai servit odată ca model pentru Hristos“.

Iubiții mei tineri, cari, după cum știți, trăiți în ceasul judecății, în umbra catastrofei mondiale, în timpul, în care orice lucru lumesc se apropie de sfârșitul său; mai puteți rămâne cu dorul vostru pentru vreun păcat, care v'ar transformă și nimici, cum a făcut-o și cu Pietro Bandinelli?

Am cetit într'un loc, că în apropierea țarmului norvegian se află un vârtej deosebit, numit Maelstrom, arătând centrul mării. Acest vârtej are o circumferință cam de 30 mile engleze. In mijloc stă o stâncă, în care valurile lovesc cu o putere și furie de nedescris timp de secole întregi. Acest vârtej înghite totul ce vine în cuprinsul său. Prin nici o dibăcie a marinarului, nici printr'o sfortare deosebită de vârtej are o circumferință cam de 30 mile enapucat de vârtej, el este învârtit mereu în juru-i. Cercul devine tot mai strâns, până în cele din urmă ajunge la stâncă și vasul dispare pentru totdeauna.

Acesta este un minunat tablou al păcatului. Multe sfărâmături de corabie stau ca o avertizare înaintea noastră. Firește, că ei nu și inchipuiau că vor fi pierduți, însă plăcerile păcatului i-au ademenit un timp, până ce în cele din urmă, fiind asurziti și învinși prin acest lucru înșelător, au suferit naufragiul conștiinții, și chemării lor, și ceace este mai deplâns decât toate, a caracterului lor.

Tânărul bogat, care venise la Mântuitorul pentru a-L întrebă despre viața veșnică, a simțit o dorință după ea, însă nu voiă să plătească prețul. Intrucât putem conchide din raport, el se va găsi între cei pierduți, între cei fărădelege, cari vor înconjură, la sfârșitul ce-

lor o mie de ani sub conducerea lui Satan, orașul lui Dumnezeu. El va fi martor al încoronării Mântuitorului și va vedea o parte a frumuseții orașului ceresc și a bucuriei celor mântuiți. El va înțelege atunci ce preț îngrozitor a plătit pentru plăcerile acestei lumi, cari în câțiva ani se terminaseră.

Să nu facem deci acea greșală, pe care a făcut-o el, ci să predăm chiar acuma toate Domnului. Să nu mai servim lui Dumnezeu și Mamonei, ci să privim asupra orașului lui Dumnezeu și să apucăm vieța veșnică cu amândouă mâini.

Mântuit pentru a salva.

În mintea noastră este mereu vie marea jertfă a lui Dumnezeu, în persoana Domnului Hristos. Această jertfă a fost pornită din simțământul de nemărginită și mare iubire ce El a purtat și poartă fapturii omenesti, derind ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință" (2 Petru 3, 9 ult. p.), deci „să fim mântuiți din mâinile vrăjmașilor“.

Vrăjmașii noștri nu sunt oameni cărora le este dată posibilitatea să fie salvați, căci „noi n'avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva capetenilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinerului acestui veac, împotriva duhurilor răufății cari sunt în locurile cerești“. Efes. 6, 12.

Cât este de frumos faptul că recunoaștem în unanimitate valoarea acestei mari jertfe, dar cât este de trist pe de altă parte faptul că totuși nu dăm pe față totdeauna adevărata recunoștință dorită de Dumnezeu. Și această singură recunoștință a noastră, bine primită de Dumnezeu, este „a-I sluji fără frică“.

Se zice că, „cine nu are nimic de lucru, acela dă cel mai mult altora de lucru“, și „cine are totdeauna înaintea sa o lucrare, așa fel ca el să fie ocupat, acela nu este niciodată nefericit“. Iată dar în puține cuvinte posibilitatea ca tinerii

- 1) Să nu dea comunității de lucru,
- 2) Să nu se simtă niciodată nefericiți, și
- 3) Să împlinească voia lui Dumnezeu.

„Mântuit pentru a salva“ este lozincă tinerețului Misionar A. A. S., o ramură activă în lucrarea lui Dumnezeu. Ne apropiem de sfârșitul anului și se cuvine să ne punem întrebarea: „Ce am făcut pentru Camerun, câmpul nostru de lucru pentru anul 1929?“ Fiecare știe ce a făcut, dar mai presus de toate ce poate să mai facă încă în viitorul ce stă în față. Scriitorul E. Amélineau zice despre Camerun: „Colonicii îi este rezervat un viitor strălu-

7. INDEMNUL DIRIGINTELUI.

După lectura mișcătoare: „Pericolul de a avea simpatie pentru lume“, ar fi foarte potrivite câteva cuvinte serioase ale Dirigintelui. Repetați deci pe scurt punctele principale ale subiectului tratat și faceți un apel către tineri, a părăsi pe deplin lumea și a se predă lui Dumnezeu. O încheiere potrivită a acestei adunări ar fi prin câteva clipe de consacrare.

PAGINA TINERIMII.

„După ce ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri, ne va înfădăui să-I slujim fără frică“. Luca 1, 74.

cit datorită bogăției pământului...“ Ce viitor îi rezervăm noi Camerunului, în domeniul spiritual, știind bine că acesta este câmpul de lucru hereditat nouă de Dumnezeu. Viitorul Camerunului este în funcție de eforturile pe cari le vom depune. Dar eforturile se fac totdeauna pentru o cauză, o persoană sau un ținut bine cunoscut. Prin descrierea de mai jos tinerii noștri vor face cunoștința acestei frumoase țări, căreia într-adevăr îi „este rezervat un viitor strălucit“.

„Camerunul a aparținut Germaniei dela 1884-1914; în 1918 francezii au luat mandatul asupra Camerunului, un rest al acestei țări rămânând sub mandat englez“. Din „Larousse“. „Este situat în Africa Occidentală, pe coasta de Nord-Est a Guineii. În partea de Nord se mărginește cu Memé, sau Rio del Rey care îl separă de posesiunile engleze din Guinea superioară, la Sud cu Etenbue sau Rio del Campo, care îl separă de Congo francez. El ocupă o suprafață cam de 28.000 km. p. și cuprinde o populație de 480.000 locuitori, aceste cifre obținute pe cât s'a putut stabili. Coasta se întinde dela Nord-Est la Sud-Est, mai mult de 500 km., îndreptându-se întâiu spre Est, apoi întorcându-se deodată către Sud - Sud-Est. După capul Limbo, ea formează Daia Ambas. La Sud se găsește mica peninsulă William, pe care e situat orașul King-William's Town, după care apoi se află satele Bosnat și Bulliman. Țara e udată de fluviul Camerun și brăzdată de lanțul de munți cari poartă același nume. Fluviul formează, în partea de Nord-Est al golfului Biafra, o deltă întinsă ale cărei guri principale poartă numele: Maliamba, Barna și Bareca, unite între ele prin numeroase canale. La 28 km. de Mare, fluviul Camerun este despărțit de către insula Wouri, în două brațe. Acest fluviu este navigabil pe un parcurs de 130 km., până la cataractele cari poartă numele

său. Fluviul acesta are numeroși afluenți dintre cari doar unul, Jabing sau Abo, a fost explorat. Masivul muntos al Camerunului se întinde dela Sud la Nord pe o lungime de 150 km. și pe o lățime de 100 km. La 4.000 m. se găsește zăpadă. Vârful cel mai înalt are 4.191 m.; el este cunoscut de englezi sub numele de Pic Victoria, iar de băștinași sub numele de Mongo-Ma-Loba. Masivul cuprinde numeroși vulcani, toți stinși, afară de unul singur. În partea sudică a acestui lanț, se găsește un al doilea vârf înalt numai de 1.175 m., numit de băștinași Mongo-Ma-Etindah iar de englezi Micul Camerun sau Micul Gibraltar. Regiunea forestieră a acestui masiv muntos atinge o altitudine de 1000 m.; dar mai sus de 800 m. nu locuște nimeni. Partea nordică a acestui lanț este în totul necunoscută; în partea sudică, o primă încercare de ascensiune făcută de către misionarul englez Merrick, a eșuat din lipsă de apă; dar în 1861, căpitanul Burton reuși să ajungă până în creștetul munților. La fel, nimeni nu s'a suit pe fluviul Camerun mai mult de 80 km.; singurul călător ce a atins această depărtare e căpitanul Allen, și el a întâlnit pe malurile fluviului numeroase sate situate în mijlocul unei minunate vegetații. Gura fluviului poate lăsa să intre corăbii mari, cari se suie ușor până la King-Bell's Town și King-Aqua's Town. Litoralul, dela gura Camerunului până în partea sudică a ținutului, e jos; accesul este greoiu și primejdios din pricina colțurilor de stâncă. Triburile cari populează fluviul Camerun și afluenții săi, în partea cunoscută a regiunii, sunt: Dualla, Wouri, Budiman și Endodoka. La piciorul masivului muntos locuște un alt mare număr de triburi dintre cari cele mai de seamă sunt: Bamboka, Bakwil, și Batonga. Satele sunt construite cu regulă; străzile sunt largi. Țara este relativ bine cultivată, populată și abundă în palmieri. Fiecare trib nu face comerț decât cu vecinii. Interiorul țării dă locuitorilor coastei fildeșul, foarte prețuit și socotit de o calitate superioară, apoi uleiul de palmier, lemnul de vopsit, cum și un fel de rășină. Până în ultimul timp comerțul cu sclavi se făcea pe o scară întinsă. Se știe că evenimentele din urmă au pus stavilă, în aparență, acestui trafic. Obiectul cel mai de seamă la import este sarea, de care țara e lipsită cu totul, și fără de care tranzacțiile ar fi aproape cu neputință.

Teritoriul Camerunului a fost descoperit către sfârșitul secolului al XVI-lea de către portughezul Fernando-Po, care l-a numit Camarao (răculeț de mare în limba portugheză) din pricina mulțimii nenumărate de răculeți de mare pe cari i-a găsit acolo. Dela anul 1700, au început să se stabilească mai multe agenții de comerț. Niell explorează ținutul în 1833. Pa-

tru ani mai târziu, Billek, regele din Benbia cedă Angliei teritoriul Victoria și obține în schimb recunoașterea ca rege al țării. În 1848, Beecroft studiază regiunea, și în 1856 au avut loc câteva adunări naționale. După 10 ani, Gustav Mann de Braunschweig a explorat în parte Camerunul, și în același an (1860), casa Woermann din Hamburg a stabilit acolo prima agenție germană de comerț. În 1883, exploratorul Rogozinski a putut să suie cursul fluviului Mongo până la o depărtare de 230 km., dela locul de revărsare. La 15 Septembrie a aceluiaș an, el descoperi o cascadă de 60—80 m., înălțime, în mijlocul unui ținut plin cu nenumărați elefanți. La 5 grade latitudine nordică tot el a descoperit un lac circular având un diametru de 20 km. Anexarea la Germania a fost săvârșită de către Dr. Nachtigall, consul general al Germaniei, la 15 Iulie 1884, în mijlocul celui mai mare secret, tratatul cu băștinașii fiind făcut la miezul nopții. Totuș întreaga populație băștinașă nu a recunoscut tratatul; partizanii influenței engleze s'au împotrivit germanilor, cari au bombardat satele revoltate. De atunci țara s'a împărțit, unii trecând de partea englezilor, a căror limbă este singura vorbită cu străinii, alții de partea germanilor". Din „*La Grande Encyclopédie*".

Iată frumosul și interesantul câmp misionar. Tinerii toți să strângă rândurile lor, și să caute să ajungă ținta care s'a pus pentru fiecare îns la începutul anului, anume prin economie, vânzare de literatură și strângerea de daruri să completeze suma de lei 100, destinată Camerunului. Cei cari au ajuns ținta, pot încă lucra mai departe; cei cari încă n'au făcut nimic până în prezent, să pornească ca și „lucrătorii din ceasul al unsprezecelea“, încredințați fiind că fiecare se va bucura de roadele muncii sale.

Dea Domnul tinerilor noștri multă energie, curaj și dragoste la lucru, pentru ca poporul Advent din Comunitățile noastre să se poată „bucura de toate lucrurile minunate pe cari le face El“. Luca 13, 17 ult. p. A. Văcăreanu.

A V I Z

Conferința Moldova de Nord cu sediul în orașul Iași, face cunoscut că și-a mutat birourile astfel:

Pentru chestiunile ce privesc lucrarea în general a Conferinței Moldova de Nord, se vor adresa fratelui Președinte al Conferinței:

Gheorghe Stănescu, Str. Bașota No. 4 — Iași

Pentru trimiterea sumelor la Conferință, etc. se vor adresa fratelui Secretar-Cassier al Conferinței:

Gheorghe Rădoi, Str. Bașota No. 2 — Iași

Pentru chestiunile ce privesc lucrarea Misionară, Școlile de Sabat și Misionarii Voluntari, se vor adresa fr. Secretar al Departamentelor:

Alexandru Mustafa, Str. Bașota No. 2 — Iași

Pentru chestiunile privitoare la colportaj se vor adresa fr. Diriginte al Colportorilor:

Andrei Rizea, Str. Bașota No. 2 — Iași